

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.233/2021/3.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.23.651/2020/6.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a 36.000 forint le nem rótt kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

[2] Ítéletének indokolásában idézte Magyarország Alaptörvénye IX. cikkében, az Smtv. 12. § (1) bekezdésében, a Pp. 495. § (1) bekezdésében, 496. § (1) és (3) bekezdésében, a 7/2014. (III. 7.), a 13/2014. (IV. 18.), valamint a 3217/2020. (VI. 19) AB határozatokban foglaltakat.

[3] Hangsúlyozta, hogy sajtó-helyreigazítási igényt valótlan tényállításra, való tény hamis színben történő feltüntetésére, vagy ténybelileg megalapozatlan véleménynyilvánításra lehet alapítani. Ennek megfelelően ténybelileg megalapozott, kifejezőmódjában az emberi méltóságot kirívóan durván, lealacsonyító módon nem sértő véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja (PK 12. számú állásfoglalás III. pont, BH1976.162., BH1989.480., BH1991.210.).

[4] A bizonyíthatósági teszt alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy azon közlés, miszerint személy2 háladíjat kapott a felperesi polgármestertől, személy1től, aki ezzel a díjjal formálisan megköszönte, hogy személy2 a polgármesteri székbe segítette őt, vélemény-nyilvánítás, annak vonatkozásában helyreigazításnak nincs helye. A cikk címe idézőjelek között tartalmazza a „háladíj” kifejezést, ami önmagában alkalmas annak jelzésére, hogy ezt a szót nem szokásos, hanem átvitt értelemben, a díjazás mögöttes tartalmának minősítésére használja az újságíró.

[5] A cikk leadje azt is tartalmazza, hogy „egyesek” vélik úgy, hogy személy2 megjutalmazása személy1 formális köszönete volt azért, hogy őt a polgármesteri székbe segítette. Az „egyesek úgy vélik” kifejezés alkalmazása az „egyesek véleménye” tartalommal bír, azaz az alperes újságírója a kifogásolt kijelentést közvetlen szövegkörnyezetében maga úgy értékelte, hogy az személy2 jutalmazásával összefüggésben felmerülő véleményről ad tájékoztatást.

[6] Annak közlése, hogy személy2 jutalmazása a felperes polgármesterének „háladíja” volt, tartalmilag az alperesi újságíró egyéni tudattartalmán, személyes értékítéletén alapuló, objektív alapú bizonyítékokkal alá nem támasztható véleménynyilvánítás. Ezen véleményhez elégséges ténybeli alap személy2 jutalmazása, azaz nem jogellenes az erre alapított azon kijelentés, mely szerint „egyese”k” ebben a tényben a felperes polgármestere hálájának megtestesülését látják. Osztotta az elsőfokú bíróság azt az alperesi érvelést, hogy az online szavazás – mellyel a felperes által adományozott kitüntetés díjazottjai kiválasztásra kerültek – eredménye nem minősül olyan objektív alapú bizonyítéknak, mely kizárná a díjazás mögöttes tartalmára vonatkozó alperesi vélemény ténybeli megalapozottságát.

[7] A cikk címében és leadjében található közlések, melyek személy2 díjazásában a felperes polgármesterének, személy1nek a háláját láttatják, nem haladják meg a szabad véleménynyilvánítás kereteit, különös tekintettel arra, hogy a felperes közszereplő, így fokozottan köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat. A közszereplőnek minősülő felperesi polgármester hitelességét érintő alperesi állítás helyreigazításának – a 7/2014. (III. 7.), a 13/2014. (IV. 18.), valamint a 3217/2020. (VI. 19) AB határozatokban foglaltakra figyelemmel – még abban az esetben sem lenne helye, amennyiben az tényközlésnek, vagy ténybelileg megalapozatlan véleménynyilvánításnak minősülne.

[8] A „kitüntetés Díj átadását a pandémiára hivatkozva időzítette időpont-re, a kerület születésnapjára a felperesi önkormányzat” közlés vonatkozásában az elsőfokú bíróság arra mutatott rá, hogy a felperes előzetes kérelmében és keresetében is pusztán azt az alperesi állítást kifogásolta, hogy a felperesi önkormányzat a pandémiára hivatkozva „időzítette” hónapra a díjátadás időpontját. A perben csak az előzetes kérelemben megjelölt tényállítások helyreigazítását lehet kérni (PK 13. számú állásfoglalás II. pont), melyből következik, hogy az ezt meghaladó (így különösen, hogy halasztásnak minősül a díjátadás hónapi időpontjának meghatározása) alperesi közlések értékelésének jelen perben nincs helye.

[9] A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja értelmében a helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot a helyreigazításra. Az, hogy a felperesi önkormányzat mire hivatkozva időzítette időpont-re, a kerület születésnapjára a díjátadás időpontját, teljességgel közömbös a felperes megítélése szempontjából, így ezen alperesi állítás helyreigazításának nem lehet helye.

[10] Megjegyezte, hogy a világjárvány kihívásai alapvetően befolyásolják az önkormányzatok tennivalóit, melynek keretében tevékenységük prioritizálására kényszerülnek. Így amennyiben az önkormányzat működését alapvetően nyilvánvalóan nem érintő kitüntetések átadását valóban a pandémiára hivatkozóan halasztotta volna a felperesi önkormányzat, még ez sem befolyásolná hátrányosan a megítélését. A kifogásolt közlést egy átlagolvasó szempontjából kell megítélni, akinek szemében nem változik a felperes értékelése sem attól, hogy mely időpontban került sor a díjátadásra, sem pedig attól, hogy az milyen okra vezethető vissza.

[11] Az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdésében foglaltak alapján rendelkezett a perköltség viseléséről. Tekintettel arra, hogy a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (2) bekezdése alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, akként határozott, hogy az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték a Magyar Állam terhén marad.

[12] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, és az alperes arra történő kötelezését kérte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a portál oldal címlapján 24 óráig, továbbá a cikkben a cikk címe felett a cikk elérhetőségének időpontjáig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „A dátum napján személy2 „háladíjat” kapott személy1től címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy személy2 háladíjat kapott személy1től, amely díjjal személy1 formálisan megköszönte, hogy személy2 a polgármesteri székbe segítette őt. A valóság ezzel szemben az, hogy személy2 és az egyesület a kitüntetés kitüntetését nem a Önkormányzat, hanem a kerületvárosi lakosok kezdeményezésére, majd nyilvános szavazások eredményeként kapta meg”. Kérte az alperes kiadójának, a cég1 Zrt.-nek perköltségben marasztalását.

[13] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltakra alapította.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le azzal, hogy az alperesi közléseket véleménynyilvánításnak minősítette. Ezzel az első fokon eljáró bíróság megsértette az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[15] A perbeli díjat a hivatkozott önkormányzati rendelet alapján szavazták meg a helyi lakosok akként, hogy először a jelöltek személyére kellett javaslatot tenni, majd a nyolc jelölt közül kellett szavazni a legszimpatikusabbra. A rendeletben rögzített szabályok értelmében a díjat a két legtöbb szavazatot kapó jelölt kapta meg. Mindebből az következik, hogy sem az önkormányzatnak, sem a polgármesternek, személy1nek nem volt ráhatása sem a jelöltek, sem pedig a díjazottak személyére.

[16] Az elsőfokú ítélet indokolása sérti a PK 12. számú állásfoglalást, amely kimondja, hogy a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Erre tekintettel azt, hogy formálisan idézőjelben jelenik meg a tényállítás, illetve az alperes az „egyesekek úgy vélik” kifejezést alkalmazza, nem lehet úgy értékelni, ahogy azt az elsőfokú ítélet teszi. A cikk teljes tartalmát vizsgálva egyértelmű, hogy háladíj kifejezést az alperesi újságíró szó szerint használja, és semmilyen módon nem helyezi

kontextusba, hogy kik azok, akik úgy vélik, hogy az egyébként meg nem említett online szavazást manipulálva tették személy2 egyesületét díjazottá.

[17] A becsatolt objektív bizonyítékokkal megcáfolható, hogy a kérdéses díj odaítélésére az önkormányzat, vagy a polgármester hálajaként került sor. Az alperesi közlés vélemény voltának megállapításához nem elégséges ténybeli alap személy2 jutalmazása. Az alperesnek ugyanis – ha és amennyiben elfogadjuk, hogy véleményt nyilvánított – tájékoztatást kellett volna a cikkben adnia arról, hogy vélekedése szerint az önkormányzati rendeletben rögzített módon lebonyolított lakossági online szavazás ellenére valójában miért hálából kapta személy2 a díjat. Az online szavazás eredményének, illetve szabályszerűségének megkérdőjelezése semmilyen bizonyítékon nem alapul, az mindössze spekuláció. Az alperes nem ajánlott fel bizonyítást arra nézve, hogy létezne olyan körülmény, amely arra engedne következtetni, hogy az online szavazás manipulálásra került, ráadásul abból a célból, hogy a közönségdíjat személy2 kaphassa meg.

[18] A cikk tájékoztatja olvasóit, hogy a kérdéses díj újonnan került megalapításra, valamint tájékoztat arról is, hogy „a kitüntetés Díjat mások mellett azok kaphatják meg, akik a társadalmi egyenlőtlenségekért, a befogadásért, valamint kerület., biztonságáért végzett munkájukban értek el kiemelkedő eredményeket”, tájékoztat a nyertesről, a díj átadásának időpontjáról, arról azonban nem ejt egyetlen szót sem, hogy a díjra való jelölés és a díj odaítélése hogyan történt, azaz, hogy lakossági online szavazásról van szó. Az alperes a díjjal kapcsolatban minden lényeges körülményről tudomással bírt, így arról is tudnia kellett, hogy a díj online lakossági jelölés és szavazás eredményként került átadásra, erre azonban semmilyen módon nem utalt. Ebből pedig arra lehet következtetni, hogy az alperes a körülmények ismeretében szándékosan hallgatta el azt az olvasói véleményformálás szempontjából abszolút releváns körülményt, hogy a felperesi önkormányzatnak a díj megalapításán, a szavazás lebonyolításán és a díj átadásán túlmenően nincs ráhatása a díjazásra, így a díjazott személyére sem.

[19] Az elsőfokú ítélet az indokolásában felhívja a 3217/ 2020. (VI. 19.) AB határozatot, elsősorban annak (37) és (38) bekezdéseit. Ezen AB határozati rendelkezések azonban jelen perben nem, illetve nem az elsőfokú ítéletben írtak szerint alkalmazhatók. A perrel érintett esetben ugyanis nem beszélhetünk sem politikai vitáról, sem közügy intenzív vitájáról. Politikai vitáról azért nem lehet szó, mert az alperesi cikk nem politikai, politikusi állításról szól, különösen nem tudósít, így hiányzik a cikkből az az elem, hogy politikai szereplők egymást bírálják. Intenzív közügyről sincs szó, mert legfeljebb közéleti vitát képezhetne és legfeljebb az, hogy a felperes milyen hajléktalanügyi politikát képvisel és az ott lakók ezzel mennyire elégedettek, vagy sem. Olyan vita azonban nem létezik sem politikai, sem közéleti síkon, hogy a felperes, vagy a felperesi polgármester alapított volna egy díjat, hogy ezzel hálálja meg személy2 korábbi segítségét. Ezt a látszólagos vitát az alperesi cikk generálta azzal, hogy elhallgatta a díj odaítélésének lényeges körülményeit és valótlannul azt állította, hogy a díj a felperesi polgármester hálája. Amennyiben tehát az alperes nem állított volna valótlanságot, nem létezne az a közéleti vita, amelyre hivatkozva az elsőfokú ítélet a véleménynyilvánítás szabadságának korlátját a felperessel szemben a lehető legszélesebb mértékben értelmezte.

[20] Az AB határozatban írtak szerint is a felelősség megállapíthatósága és az úgynevezett bizonyíthatósági teszt alkalmazása másként alakul akkor, ha a sajtó tudósít és másként akkor, ha saját szerkesztőségi tartalomról van szó. A jelen esetben tudósításról, politikai vitáról, közéleti vitáról nem beszélhetünk, a bizonyíthatósági teszt általános szabályok szerinti alkalmazása szükséges az alperesi közlések elbírálása során.

[21] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[22] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta, erre tekintettel a „kitüntetés Díj átadását a pandémiára hivatkozva időzítette időpont-re, a kerület születésnapjára a felperesi önkormányzat” közlés vonatkozásában a keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést nem érintette.

[24] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett körben az irányadó anyagi jognak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le.

[25] Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A fellebbezésben írtak alapján a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[27] A 2010. évi CIV. törvény 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[28] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának szempontjait a PK 12. számú állásfoglalás adja meg. Ennek II. pontja értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Az egész cikk összefüggéseit értékelve tehát a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy mi jut el az átlagolvasóhoz a sérelmezett kijelentés útján.

[29] A PK 12. számú állásfoglalás III. pontja értelmében véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

[30] A kifogásolt cikk közéleti eseményről számol be, megjelenésének apropóját az adta, hogy személy²t, az alapítvány vezetőjét a felperesi önkormányzat időpont¹-én az újonnan alapított kitüntetés-díjjal tüntette ki. Az alperesi hírportál újságírója ezen kitüntetésről, a felperes, illetve polgármestere, személy¹, valamint személy² kapcsolatáról, és ezzel összefüggésben arról számol be, hogy az önkormányzat miként támogatja az egyesületet, amely kerület., a hajléktalanoknak nyújt segítséget. Az, hogy a kerületben a hajléktalanok ellátását az önkormányzat támogatja-e anyagilag, illetve egyéb módon, a kerületi lakosok az adott hajléktalanpolitikával egyetértenek-e, a közvélemény széleskörű érdeklődésére tart számot. A sajtónak jogában áll ezzel kapcsolatban tényeket feltárni, kapcsolatokat kutatni, összefüggéseket bemutatni, illetve a feltárt tények alapján – akár személy² kitüntetésével kapcsolatban – véleményt megfogalmazni. Az alperes által közzétett cikk – ezen témát körbejárva – közéleti kérdésben történő megszólalásnak minősül, a felperesi önkormányzatot – mint a közhatalom gyakorlóját, a közpénzek felhasználóját – a Ptk. 2:44. §-ában, továbbá a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatokban foglaltak alapján – a közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság kiemelt védelmére tekintettel – az ilyen közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemények, kijelentések, a hitelességét megkérdőjelező megnyilvánulások vonatkozásában fokozottabb tűrési kötelezettség terheli.

[31] A fokozottabb tűrési kötelezettségnek azonban közéleti szereplő, közéleti kérdésekben, közügyekben való megszólalás esetén sem csak az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások képezik korlátját, hanem a hamisnak bizonyult tényállítások is, amelyekkel szemben a véleménynyilvánítás szabadsága már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el.

[32] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint ugyanis az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha aényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. [7/2014. (III. 7.) AB határozat]

[33] Az Emberi Jogok Európai Bíróságának felfogása szerint amennyiben egy állítás igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható, akkor tényállításról van szó. A határeseteket az ún. értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, az EJEK gyakorlata szerint azonban ezek is a véleményszabadság magas szintű védelmét élvezik. A véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és a polemikus stílusban megírt, ámde vékony ténybeli alapokon nyugvó értékítéletek is. Minél határozottabb, erősebb ugyanakkor egy értékítélet, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia.

[34] Tényállítást tehát vélemény is tartalmazhat, hiszen a tények alapján tényekre vont következtetés is minősülhet véleménynek. Ebben az esetben azt kell vizsgálat tárgyává tenni, hogy vannak-e olyan valós tények, amelyek alapján a nyilatkozó kijelentéseit megtehette. Vizsgálni azt kell tehát, hogy a valóságnak van-e olyan – akárcsak vékony – szelete, amely a tényre vont következtetést, mint véleményt megalapozottá teszi.

[35] A felperes által kifogásolt – a fellebbezéssel érintett – közlést tehát mindezek figyelembevételével kellett vizsgálat tárgyává tenni.

[36] Az írás – a Ferenc József kerület blogra hivatkozással – arra hívja fel olvasói figyelmét, hogy az újonnan alapított kitüntetés-díj „kitüntetettjei között van az egykori párt1-es személy2 is, az alapítvány vezetője, aki szoros barátságot ápol személy1sal”. A cikk szerint „személy2 lelkesen segítette személy1 kampányát, ami nem maradt viszonzatlanul. A balliberális polgármester azóta is folyamatosan kisebb-nagyobb támogatásokkal segíti az alapítványt, valamint kiáll mellette minden fórumon”.

[37] A díjazással összefüggésben az írás címe azt a következtetést vonja le, hogy személy2 „háladíjat” kapott személy1től, míg a cikk leadje szerint „egyesek úgy vélik, személy1 ezzel formálisan is megköszönte, hogy személy2 a polgármesteri székbe segítette őt”.

[38] A cikk további része kifejti a felperesi önkormányzat polgármestere, személy1 és személy2 jó kapcsolatának mibenlétét, rámutat továbbá arra, hogy személy2 szervezte milyen támogatásokat kapott a Önkormányzattól.

[39] személy2 kitüntetésének ténye, illetve a jó viszony fennállásának alapjául felsorakoztatott tények – ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott – kellő alapul szolgálnak a felperes által sérelmezett – következtetés formájában megjelenő – állítás megfogalmazására. A „háladíj” kifejezést a cikk szerzője nem a szó szoros értelmében használja, azzal az díjazás mögöttes tartalmát, az írásban feltárt körülményeket kívánja

véleményezni, hangot adva annak, hogy egyesek úgy vélik, hogy személy1 ezzel formálisan megköszönte, hogy személy2 a polgármesteri székbe segítette őt.

[40] A sajtóközlemény valóban nem ismerteti, hogy a jelöltek kiválasztása, illetve a díjak odaítélése online szavazás eredményeként történik, az online fórumon a kerület lakossága nyilváníthatja ki véleményét a díjazottak személyét érintően. Mindennek azonban nincs jelentősége, tekintettel arra, hogy az írásban feltárt tények, körülmények kellő alapot adnak a sérelmezett – következtetés formájában megjelenő – kijelentés megtételére, a közlés teljes mértékben okszerűtlennek, a logika szabályaival ellentétben állónak nem tekinthető, így – helyességétől vagy helytelenségétől függetlenül – helyreigazítás alapjául nem szolgálhat, akkor sem, ha a felperes azzal nem ért egyet, magára nézve sérelmesnek tartja.

[41] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett közlés vonatkozásában is jogszerűen – anyagi jogszabálysértés nélkül – utasította el a felperes keresetét.

[42] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a másodfokú eljárásban is elvesztés lett. Az alperes ugyanakkor sem az első- sem a másodfokú eljárás során nem számított fel perköltséget, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a felperest perköltségben nem marasztalta. [Pp. 81. § (1) bekezdés]

[43] A felperes személyes illetékmentességére [Itv. 5. § (1) bekezdés b) pont] tekintettel a le nem rótt – az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § alapján számított – 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a Magyar Állam viseli. [Pp. 96. § (1) bekezdés b) pont]

Budapest, 2021. április 20.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró